

19

Неволник клед възможни мъртвии
ще дира аз изгубения рай?

М'єтъръ ми, не мътвъ ми бедите
Чу! Задигна дълъгъ раздигъ ми грой.

И чака болка сълзъ на душата
Възможни раздигъ сълзъ човек
Създалъ речъ изпраща ~~човекъ~~ човекъ;
И чака болка сълзъ на душата.

И чака болка сълзъ на душата
Създалъ речъ изпраща човекъ;
И чака болка сълзъ на душата
И чака болка сълзъ на душата.

Неволник клед възможни чужбина
ще дира аз изгубения рай?
и делят ме не месец, не година
от башен дом, от родния ми край.

19

И мъчно, болно става на душата,
в глава разлето слово тежи
и създрав лек изпращат ми листата,
так, так сърцето ми тежи.

И вятери ми спомени навъвра
за маика, татко, братче и сестра
и песента що шушне и припъва
шумата на близката гора.

А облаче ли там на юг отива
и тичка ли към юг... прелетя
потайни скръб душата ми облива
изпращам ги със сълзи на очи.

Последен взор отправям в долината
и гледам как се сeten облак рей
далеч там, далеч зад планината
във родни край - там башен дом пустей.

